

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 260
din 26.04.2017

Dosar nr.: 787/2016

Petiția nr.: 7177/28.11.2017

Petent:

Reclamat: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Obiect: excluderea sporului de stabilitate și diminuarea sporului de condiții vătămătoare de muncă de la 15% la 10%

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1., reprezentanți de către avocat .., cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de ..

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenții reclamă existența unor diferențe de ordin salarial între funcționarii publici și personalul contractual față de celelalte categorii de salariați din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv obligarea părții reclamate să aplice corect legislația în vigoare cu plata drepturilor salariale restante.

III. Procedura de citare

3.1. Prin adresa nr. 7177/19.12.2017 s-a procedat la citarea petenților iar prin adresa nr. 7566/15.12.2017 a fost citată partea reclamată, fiind invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat.

3.2. S-a stabilit termen de audieri la data de 17.01.2017, la termen prezentându-se avocatul petenților.

3.3. Partea reclamată a formulat un punct de vedere înmănat avocatului petenților

3.4. Petenții formulează concluzii scrise.

3.5. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petenții arată faptul că sunt salariați ai părții reclamate, fiind încadrați ca funcționari publici și angajați contractuali. Până la data de 28.11.2015, petenții arată faptul că beneficiau de sporuri care au fost incluse în salariul de bază, sporuri aflate în plată conform legii privind salarizarea în sistemul bugetar.

4.1.2. La data de 28.11.2015, după aplicarea eronată a Legii 293/2015, s-a produs o discriminare între salariații părții reclamate, respectiv între funcționarii publici și personalul contractual față de celelalte categorii de salariați încadrați în cadrul P.I.C.C.J.

4.1.3. Petenții arată faptul că partea reclamată, la data de 28.11.2015, nu a ținut cont de prevederile art. 1 din Capitolul I lit. B „Reglementări specifice funcționarilor publici” și art. 1 din Capitolul II Ist. L al Anexei I din Legea nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice în care se precizează clar procentul care trebuie acordat pentru salariații din cadrul Ministerului Public conform art. 1 Funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat. Se mai subliniază faptul că până la data de 27.11.2015, partea reclamată a aplicat în mod corect legislația în vigoare și a pus în plată corect procentul de 15%. Diminuarea procentului corespunzător sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de la 15% la 10% nu are temei legal și are efect discriminatoriu la adresa noastră (a funcționarilor publici și personalul contractual din cadrul P.I.C.C.J), fie dacă ne raportăm la norma legală cu caracter general și, cu atât mai mult, la norma specială stabilită prin ordinul intern emis la nivelul Ministerului Public.

4.1.4. Cu privire la eliminarea sporului privind stabilitatea în cadrul instituției acordat salariaților din cadrul ministerului public, petenții apreciază că s-a produs o discriminare între categoriile de salariați încadrați la ministerul public, respectiv funcționari publici, personalul contractual și celelalte categorii de salariați ai părții reclamate iar pe de altă parte s-a produs o discriminare între funcționarii publici din cadrul ministerului public și funcționarii publici și personalul contractual din cadrul parlamentului.

4.1.5. Sporul de stabilitate subzistă în materialitatea sa și în actuala formulă legislativă impusă de legea 330/2009. astfel, începând cu anul 2010 pentru personalul plătit din fondurile publice, s-a procedat la o nouă reîncadrare și o nouă structurare a elementelor componente ale venitului vrut. în ce privește personalul din justiție, reglementarea specifică se regăsește în anexa VI din legea 330/2009 și în *art. 90^A2 din Legea nr. 567/2004 coroborat cu art. 63 alin. (4) din Legea 317/2004*. Dispozițiile Legii nr. 330/2009 nu mai prevăd sporul de stabilitate, însă sporul respectiv a fost preluat în cuantumul din anul 2009 și inclus într-o sumă tranzitorie, concept preluat și în legile ulterioare de salarizare - Legea nr. 285/2010 și 283/2011.

4.1.6. Ministerul Public a emis și a pus în aplicare Ordinul 148/30.06.2015 având în vedere sistemul de salarizare promovat prin Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice care are la bază principiul echității și coerenței, prin crearea de oportunități egale și renumerație egală pentru munca depusă de valoare egală în scopul înlăturării discriminării între persoanele care ocupa aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime. La emiterea acestui ordin s-a avut în vedere modificările și completările OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobate prin Legea nr. 71/2015.

4.1.7. Astfel, ca efect al intrării în vigoare a ordinelor contestate, sporul de stabilitate în sistem (în cazul celor care îl aveau) a fost eliminat integral, ceea ce, pe de-o parte, încalcă dispoziția legală expresă (art. 30 din Legea nr. 330/2009) cu privire la modalitatea de stabilire a salariului de bază începând cu data de 01.01.2010 (inclusiunea în salariul de bază a sporurilor aflate în plată la data de 31.12.2009), iar pe de altă parte afectează teoria drepturilor câștigate, teorie regăsită atât în jurisprudența, cât și în practica instanțelor interne și/sau europene, după caz.

4.1.8. Sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare care, în cazul nostru, tot ca urmare a intrării în vigoare a ordinelor contestate, începând cu data de 28.11.2015, a fost diminuat de la 15% la 10%.

4.1.9. Petenții consideră că eliminarea în primul caz și reducerea în cazul secund, constituie o încălcare a principiul constituțional al nediscriminării (în materia salarizării), principiu regăsit atât în Constituția României la art. 16 alin. 1, cât și în Codul Muncii la art.5. În condiții identice de muncă, în aceleași locuri de muncă, uneori chiar în aceleași birouri, unii salariați ai părții reclamate beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare în cuantum 15%, pe când petenții, începând cu data de 28.11.2015, beneficiem doar de 10%.

4.1.20. Ordinele contestate sunt în contradicție și încalcă chiar „Regulamentul privind condițiile de acordare a sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare pentru

personalul contractual și funcționari publici din cadrul Ministerului Public". Acest regulament a fost emis prin ordinul 67 din 2010 de către ordonatorul de credit PICCJ și prevede în art. 1 destul de clar că "personalul contractual și funcționarii publici din cadrul Ministerului Public beneficiază de un spor de 15% (...)". În acest sens este și Ordonanța de Urgență 57/2015 care precizează în mod clar și evident că sporul de stabilitate se aplică și în anul 2016, așa cum rezulta din art. 8 alin 5. În aceste condiții, în fața acestor texte de lege, care sunt imperative, diminuarea procentului corespunzător pentru condiții periculoase sau vătămătoarele de la 15% la 10% este ilegal, nejustificat și nu are temei legal.

4.1.21. În cadrul contestațiilor formulate împotriva celor trei ordine petenții au specificat că nu se pot diminua sporurile date prin lege și că partea reclamată nu poate să nu aplice legea.

4.1.22. Concluzionând, petenții apreciază că modalitatea de formare a salariului pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul P.I.C.C.J, după intrarea în vigoare a art. III din Legea nr. 293/2015, trebuia să fie similară cu cea regăsită la Parlamentului adică salariul de bază trebuia majorat cu 50% și păstrarea sporurilor specifice sistemului de justiție pe care fiecare salariat din cadrul instituției noastre le avea în plată la data de 27.11.2015, întrucât respectivele sporuri reprezintă un drept, iar nu o vocație.

4.1.23. Prin concluziile scrise formulate, petenții solicită să se admită sesizarea, iar pe fond să se constate săvârșirea discriminării, respingând punctul de vedere formulat de PICCJ, precum și excepția de necompetența materială a CNCD ca fiind nefondată și neintemeiată, aplicând sancțiunile și măsurile prevăzute de lege în cazul constatării discriminării.

4.1.24. În cadrul plângerii, petenții arată că nu au solicitat să se constate dacă legea a fost aplicată corect sau dacă interpretarea legii s-a făcut conform voinței legiuitorului.

4.1.25. În ceea ce privește modalitatea de interpretare și aplicare a legii, petenții menționează faptul că la data de 15.12.2016 Curtea Constituțională s-a pronunțat deja cu privire la sporul de stabilitate și condițiile vătămătoare de muncă și a admis ca toate sporurile cuprinse în salariu avute în plată la data de 31.12.2009 trebuie să rămână în plată și să se majoreze cu procentele stabilite conform legilor anuale de salarizare.

4.1.26. În cadrul plângerii petenții arată că au sesizat instituția CNCD cu următoarea speță - să se constate că petenții au fost discriminați, să se aplice OG 137/2000 și să se înlăture discriminarea produsă față de persoane analoage și similare lor. Modul în care s-a procedat a dus la „relații tensionate” (născute din aplicarea legii cu discriminare în sensul că ceilalți colegi sunt asimilați personalului din Parlament fiind procurori, și petenții, pentru că sunt "civili" adică economiști, contabili etc) între colegii care primesc sporurile specifice instituției din care fac parte și petenții.

4.1.27. Prin plângerea depusă, CNCD trebuia să analizeze toate aspectele formulate clar și argumentate cu texte de lege din legislația națională și internațională în vigoare și să constate sau să determine discriminarea care s-a produs în cazul de față, și, de asemenea considerăm că această excepție invocată de CNCD și de PICCJ este netemeinică și nelegală. De altfel, simpla mențiune a acestei excepții fără ca ea să fie motivată în fapt și în drept de către instituție, conduce la respingerea ei ca nefondată și neintemeiată.

4.1.28. Discriminarea s-a produs la data de 28.12.2015, când Ordonatorul principal de credite al Ministerului Public a făcut raportarea funcționarilor publici și a personalului contractual angajați în cadrul Ministerului Public, la Secretariatul General al Guvernului preluând practic drepturile salariale și procentul sporului de condiții vătămătoare de muncă din cadrul acestei instituții deși lucrează în alt loc și în alte condiții iar, conform legislației în vigoare, raportarea se face față de personalul încadrat pe aceleași funcții ca și petenții din cadrul Parlamentului și evident în ceea ce privește sporul de condiții vătămătoare de muncă față de toate celelalte categorii de angajați în cadrul Ministerului Public.

4.1.29. Prin această raportare față de Secretariatul General al Guvernului, Ministerul Public a eliminat în totalitate sporul de stabilitate avut în plată până la data de 27.12.2015 pe motivul că Secretariatul General al Guvernului nu beneficiază de acest spor și a redus procentul sporului de condiții vătămătoare de muncă pe motivul că Secretariatul General al Guvernului nu beneficiază de procentul pe care petenții l-au avut în plată până la acea dată.

4.1.30. Având în vedere faptul că legislația națională prevede că funcționarii publici și personalul contractual angajați la Ministerul Public să fie asimilați cu funcționarii publici și personalul contractual din cadrul Parlamentului petenții arată că sunt îndreptățiți să

beneficieze de sporul de stabilitate, aflându-se în situații comparabile, analoage sau similare cu funcționarii publici și personalul contractual din Parlament, iar salarizarea trebuie să fie ca cea din Parlament, aspect ce rezultă și din Anexa I la Legea cadru 284/2010.

4.1.31. Deși, în legislația națională petenții sunt și în prezent asimilați Parlamentului - unui grup, unei categorii - și lucrează în aceleași condiții vătămătoare de muncă la fel ca și celelalte categorii din Ministerul Public, însă li se aplică alte drepturi aparținând altor categorii de personal față de care nu se pot compara - aici a avut loc discriminarea și este făcută de către partea reclamată în sensul că în mod intenționat pentru a tăia sporurile, i-a încadrat în alta categorie decât cea legală pentru a putea să ne reducă sporurile.

4.1.31. În ceea ce privește diminuarea sporului de condiții vătămătoare de muncă, se consideră discriminați față de toate celelalte categorii de salariați încadrați la Ministerul Public, pentru că, deși lucrează în același loc de muncă, și în aceleași condiții de muncă, petenții primesc procentul stabilit pentru acest spor la Secretariatul General al Guvernului și nu procentul sporului stabilit pentru Ministerul Public conform legislației naționale. (CARE SUNT ASIMILIAȚI PERSONALULUI PARLAMENTULUI)

4.1.32. Petenții arată că partea reclamată i-a asimilat fără un temei legal cu Secretariatul General al Guvernului pentru a aplica un spor mai mic, în contradicție cu prevederile legale invocate în acest sens în plângere.

4.1.33. Cu privire la condițiile vătămătoare de muncă petenții arată că se află în situație comparabilă cu restul categoriilor de personal întrucât lucrează în același loc, mediu, unii dintre noi în birou cu celelalte categorii de salariați și în aceleași condiții de muncă. *Secretariatul General al Guvernului își desfășoară activitatea într-o altă clădire, având alte condiții de muncă reglementate și recunoscute prin lege care face referire strict la această autoritate publică.*

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată solicită în principal admiterea excepției de necompetență, invocată din oficiu. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării și nu este competent material să soluționeze prezenta petiție având în vedere că se pune problema interpretării și aplicării dispozițiilor legale în materia salarizării unor categorii de personal și nu constatarea unei stări de discriminare, ori interpretarea și aplicarea legii este un atribut al instanței de judecată.

4.2.2. Prin Ordinele procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 603 din data de 30 martie 2016, și 604 din data de 30 martie 2016, începând cu data de 28 noiembrie 2015, s-au stabilit drepturile salariale ale funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

4.2.3. Temeiul legal al stabilirii drepturilor salariale sus menționate îl constituie art. 17 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014, astfel cum a fost completat prin art. III a Legii nr. 293/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, art. 90² din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare.

4.2.4. Astfel, ordinele criticate sunt acte administrative cu caracter individual, legale și temeinice, emise în aplicarea reglementărilor legale referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a personalului contractual. Reprezintă acte administrative emise în vederea executării în concret a legii, subsecvente acesteia. Prin acesta s-a organizat executarea și s-au realizat dispozițiile legii. Autoritatea publică emitentă nu poate ignora legea, a cărei organizare și executare în concret trebuie să o realizeze. Cu alte cuvinte, între actul administrativ și lege există în mod necesar un raport de subordonare.

4.2.5. Potrivit art. 63 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, funcționarii publici și personalul contractual din aparatul propriu al

Consiliul Superior al Magistraturii a fost salarizat la nivelul maxim aflat în plată pentru aceleași categorii de personal din aparatul Parlamentului.

4.2.6. Totodată, potrivit art. 90² din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare: „(1) *Funcționarii publici și personalul contractual din cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, al Ministerului Justiției, Institutului Național de Expertize Criminalistice, Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri sunt salariați potrivit dispozițiilor legale aplicabile acelorași categorii de personal din aparatul Consiliului Superior al Magistraturii.*”

4.2.7. Secretariatul General al Guvernului a comunicat Consiliului Superior al Magistraturii nivelul maxim de salarizare aflat în plată pentru funcțiile publice și personalul contractual.

4.2.8. De asemenea, prin adresa nr. 1797/2016, Consiliului Superior al Magistraturii a transmis că, începând cu data de 28 noiembrie 2015, salarizarea funcționarilor publici și personalului contractual (cu excepția consilierilor pentru afaceri europene și specialiștilor IT) s-a stabilit la nivelul maxim de salarizare aflat în plată aferent funcțiilor din cadrul aparatului de lucru al Guvernului.

4.2.9. Salarizarea funcționarilor publici și a personalului contractual din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a parchetelor din subordine a avut la bază adresa nr. 1797/2016 a Consiliului Superior al Magistraturii potrivit căreia la salariul de bază acordat funcționarilor publici din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii nu a fost inclus și sporul de stabilitate, prevăzut de art. 12¹ din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată (spor calculat în baza art. 1 alin. (5¹) din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice pe anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice), întrucât din salariile comunicate de Secretariatul General al Guvernului a rezultat că personalul acestei instituții nu beneficiază de un astfel de spor,

4.2.10. Prevederile art. 17 alin. (2) din O.U.G. nr. 86/2014, astfel cum a fost completat prin art. III din Legea nr. 293/2015 nu reprezintă o majorare a salariilor funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ci doar stabilirea acestora la nivelul maxim de salarizare aflat în plată în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

4.2.11. Față de aceste considerente, drepturile salariale ce se cuvin petenților au fost stabilite conform reglementărilor legale în vigoare la data emiterii actelor administrative și, în consecință, nu se poate reține existența unei încălcări a principiului nediscriminării din moment ce persoanele la care se raportează petenții nu se află în situații analoge și comparabile cu aceasta.

4.2.12. Discriminarea invocată de către petenți prin raportare la veniturile altor colegi, care aparțin altor categorii de personal din sistemul public, nu este întemeiată, întrucât situațiile diferă de la o categorie la alta, potrivit legii.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin plângerea formulată de către petenți, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a fost sesizat cu privire la existența unei situații discriminatorii în aplicarea legii privind salarizarea funcționarilor publici și a personalului contractual din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

5.2. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate

5.3. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director, dezbătând excepția de vădită necompetență a CNCD cu privire la existența unor diferențe de ordin salarial între funcționarii publici și personalul contractual față de celelalte categorii de salariați

din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv obligarea părții reclamate să aplice corect legislația în vigoare cu plata drepturilor salariale restante.

5.4. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.5. Colegiul constată că petenții invocă vătămarea drepturilor ce li se cuvin prin existența unor diferențe de ordin salarial între funcționarii publici și personalul contractual față de celelalte categorii de salariați din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, petenții solicitând obligarea părții reclamate să aplice corect legislația în vigoare.

5.6. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

5.7. Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

5.8. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.9.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Red/mot: TB/RB

Data redactării 19.05.2017

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.